

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců Mgr. Ondřeje Mrákoty a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobce: **HEAVY MACHINERY SERVICES a.s.**, se sídlem České Velenice, Jana Pernera 159, zast. společností ARIADNA, s.r.o., se sídlem Praha 3, Bořivojova 21/2419, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Brno, Masarykova 31, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 12. 2013, č. j. 31855/13/5000-14303-701296, o nesouhlasu Krajského soudu v Českých Budějovicích s postoupením věci Městským soudem v Praze,

t a k t o :

K projednání a rozhodnutí věci vedené u Krajského soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 10 Af 58/2014 **je příslušný** Krajský soud v Českých Budějovicích.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobou podanou u Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) dne 19. 2. 2014 žalobce napadl rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Finančního úřadu pro Prahu 4 (dále též „finanční úřad“) ze dne 8. 6. 2012, č. j. 356999/12/004513107669, kterým byl žalobci za zdaňovací období měsíce březen 2010 vyměřen nadměrný odpočet DPH.

[2] Městský soud dospěl k závěru, že není k řízení místně příslušný a usnesením ze dne 16. 7. 2014, č. j. 3 Af 7/2014 - 45, věc postoupil Krajskému soudu v Českých Budějovicích („dále též krajský soud“). Jako důvod postoupení uvedl, že s účinností od 1. 1. 2013 se stal věcně a místně příslušným správcem žalobcovy daně Specializovaný finanční úřad, na který přešly kompetence výkonu správy daní z Finančního úřadu pro Prahu 4. Podle ustanovení § 12a zákona č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o finanční správě“), je v oblasti Specializovaného finančního úřadu jako správního orgánu prvního stupně k řízení ve správním soudnictví místně příslušný krajský soud, v jehož obvodu má navrhovatel bydliště nebo sídlo, popř., v jehož obvodu se zdržuje. Žalobce má, resp. měl v době podání žaloby (19. 2. 2014) sídlo v Českých Velenicích, tj. v obvodu Krajského soudu v Českých Budějovicích. Městský soud proto postoupil věc podle ust. § 7 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), Krajskému soudu v Českých

Budějovicích, který je k řízení o správní žalobě příslušný, když pro určení příslušnosti soudu jsou rozhodné okolnosti, které tu jsou v době zahájení řízení.

[3] Krajský soud předložil dne 19. 9. 2014 spis Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o místní příslušnosti dle § 7 odst. 5 s. ř. s., neboť nesouhlasí s postoupením věci. Krajský soud je přesvědčen, že § 12a zákona o finanční správě, který nabyl účinnosti teprve dne 1. 1. 2013, se na nyní projednávanou věc nemůže aplikovat, neboť prvostupňové rozhodnutí ve věci bylo vydáno finančním úřadem dne 8. 6. 2012 jako místně a věcně příslušným správcem daně. Specializovaný finanční úřad nelze v souzené věci považovat za správní orgán prvního stupně. Ačkoliv žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatoval, že od 1. 1. 2013 se stal příslušným správcem daně žalobce právě Specializovaný finanční úřad, předmětem odvolacího řízení bylo rozhodnutí tehdy vydané Finančním úřadem pro Prahu 4. Od tohoto správního orgánu je podle krajského soudu potřeba odvozovat místní příslušnost soudů ve správním soudnictví.

[4] Nejvyšší správní soud se neztotožnil s názorem Krajského soudu v Českých Budějovicích a shledal jeho nesouhlas s postoupením věci nedůvodným.

[5] Podle § 7 odst. 2 s. ř. s., ve znění účinném od 1. 1. 2012, platí, že „*[n]estanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, je k řízení místně příslušný soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni [...]*“. V dané věci je tímto zákonem zákon o finanční správě, který v § 12a stanoví následující: „*V oblasti působnosti Specializovaného finančního úřadu jako správního orgánu prvního stupně je k řízení ve správním soudnictví místně příslušný krajský soud, v jehož obvodu má navrhovatel bydliště nebo sídlo, popřípadě, v jehož obvodu se zdržuje.*“

[6] V posuzované věci vydal prvostupňové rozhodnutí Finanční úřad pro Prahu 4 dne 8. 6. 2012. Následně se však s účinností ode dne 1. 1. 2013 v souladu s § 11 odst. 1 zákona o finanční správě stal věcně a místně příslušným správcem daně žalobce Specializovaný finanční úřad, na kterého přešly kompetence výkonu správy daní.

[7] Žaloba došla městskému soudu dne 19. 2. 2014, tedy po nabytí účinnosti zákona o finanční správě. Lze proto dospět k závěru, že § 12a zákona o finanční správě, jakožto zvláštní pravidlo o místní příslušnosti soudů, dopadá i na nyní posuzovanou věc. Z povahy procesního práva totiž vyplývá, že ustanovení procesních předpisů působí ode dne nabytí účinnosti nového zákona (srov. např. Bureš, J., Drápal, L., Krčmář, Z., Mazanec, M.: *Občanský soudní řád, komentář, II. díl*, 6. vydání, Praha: C. H. Beck, 2003, str. 1053), pokud přechodná ustanovení nestanoví jinak. K § 12a zákona o finanční správě bylo přijato pouze přechodné ustanovení uvedené v čl. XVI zákona č. 407/2012 Sb.: „*Zruší-li Nejvyšší správní soud rozhodnutí Městského soudu v Praze, které bylo vydáno Městským soudem v Praze ve správním soudnictví v řízení zahájeném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, po nabytí účinnosti tohoto zákona, ustanovení § 12a zákona č. 456/2011 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se nepoužije a věc se vrátí Městskému soudu v Praze k dalšímu řízení.*“ Lze proto dovodit, že v daném případě, kdy bylo soudní řízení zahájeno po účinnosti zákona o finanční správě, se ustanovení § 12a zákona o finanční správě na toto soudní řízení v plném rozsahu použije.

pokračování

[8] Z obsahu žalobního tvrzení i z veřejně přístupné databáze obchodního rejstříku Nejvyšší správní soud ověřil, že žalobce má sídlo v Českých Velenicích. Dle Přílohy 2 bodu 3. ve spojení s bodem 23. Přílohy 3 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, spadá místo sídla žalobce do obvodu Krajského soudu v Českých Budějovicích. S ohledem na výše uvedené proto zdejší soud o nesouhlasu Krajského soudu v Českých Budějovicích s postoupením věci rozhodl, že soudem místně příslušným k rozhodnutí věci je Krajský soud v Českých Budějovicích, v jehož obvodu má žalobce sídlo (§ 7 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 12a zákona o finanční správě).

[9] Analogicky lze v této souvislosti odkázat též na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2013, č. j. Nad 42/2013 - 40 (dostupný na www.nssoud.cz), v němž zdejší soud dospěl ke stejnému závěru na podkladě správní žaloby na ochranu před nezákonným zásahem spočívajícím v pokračování v přezkumném řízení původně zahájeném Finančním úřadem v Ústí nad Labem.

[10] Rozhodnutím zdejšího soudu o místní příslušnosti jsou soudy vázány (§ 7 odst. 5 s. ř. s.).

[11] Nad rámec důvodů tohoto rozhodnutí je vhodné upozornit, že při postupu v dalším řízení bude nutné brát ohled na skutečnost, že usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 21. 3. 2014, č. j. KSCB 27 INS 29347/2013-A-64, byl zjištěn úpadek žalobce a usnesením téhož soudu ze dne 9. 9. 2014, č. j. KSCB 27 INS 29347/2013-B-29, byla jako způsob řešení úpadku žalobce povolena reorganizace.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 30. září 2014

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu